

завъртѣлъ ключа. Ключѣтъ на малкото дѣте е вътрѣ. И по-хубава, по-велика идея отъ тая нѣма. Нѣкои искатъ да знаятъ кой е Христосъ? Думитѣ, които Той е казалъ, това е Христосъ; може ли да ви ползуватъ тия думи, да станете щастливи, това е Христосъ. Силата на живота не е въ буквата, а въ духа. Азъ съмъ внимателенъ, съобразявамъ се съ Божествената истина: говоря винаги това, което е вѣрно. Не трѣбва да играемъ ролята на онзи Сократовъ ученикъ, който, за да се покаже смиренъ, отишълъ единъ день при учителя си съ съдрани гащи; учителятъ му, обаче, му казалъ: „Твоята гордостъ се вижда и прѣзъ съдранитѣ ти гащи“. Ние трѣбва да сме внимателни, и както виждате, азъ спрѣмо вашитѣ сърца съмъ внимателенъ, никога не съмъ казалъ това, което не е вѣрно. Всѣко нѣщо, което ви казвамъ, е истина, може да го провѣрите. Ако нѣмате резултатъ, азъ ще се спретна заедно съ васъ. Кажете си само: „Тази година искамъ да бѣда малко Божествено дѣте“.

Съ тази идея ще ви пратя да си идете — да бѣдете малки Божествени дѣца. Бихъ желалъ всички българи да бѣдатъ малки Божествени дѣца, всички европейски държави да бѣдатъ такива дѣца: тогава ще дойде истинскиятъ, Божествениятъ миръ въ свѣта.

(Бесѣда, държана на 11 февруарий 1917 г.)